

**ROSA MARI ARZA AZUETAREN
“ZILARREZKO EZTIAK”
LANEAN**

Bilbo, 1995-XII-4

*Jose Luis Lizundia,
idazakiorde-kudeatzailea*

Maria Pilar Lasarle eta bion ondoren, Rosa Mari Arza Azueta da Euskaltzaindiak duen langilerik antzinakoena. Berau 1970ean hasi zen lanean, lehendabizi tarteka, bi eginkizun baitzituen Bilbon: bata, Elizaren mugimendu batean, “Baserri Gaztedia” lehenbizi eta “Herri Gaztedi” geroago deitu zenean lan egitea. Bera zen Bilboko elizbarrutiko “liberatua” deitzen zena, garai hartan Mari Karmen Garmendia Donostian zen bezalaxe. Orduetik izan zituen baita ere Jean Hiriart-Urruty euskaltzain izango zenarekin harremanak.

Jean Haritschelhar, euskaltzainburua
Rosa Maria Arzari *domina* ematean.

Beste lana Euskaltzaindian niri laguntzea izan zen, zeren eta une hartan erdi idazkaririk gabe bainengoen, Begoña Zelaia, lehenagotik —Alfonso Irigoien idazkariorde zenetik— zegoena erdizka baitzegoen, leku seguruago batean, Telefonikarako oposaketak egiten ziharduelako. Beraz, hasieran batean, egun erdiz lan egiten zuen; gero, Begoña Zelaiak alde egin zuenean, egun osoz.

Zenbait urtez, Rosa Mari, Maria Pilar eta hirurok izan ginen Euskaltzaindiko langile plantila osoa. Ondorioz, egoitza zaharrean, Erribera kalekoan, denetik egin beharra suertatu zitzaion Rosa Mariri: idazmakina erabiltzea, eskulana egitea, kontularitza urrian laguntzea, inprimategira nahiz Arantzazura materiala eramatea, eta abar. Lehendik ere ezagutzen bainuen, biok eskualdekide izanik, hasieratik nuen berarekin konfidantza.

Urte batzuk geroago, Juanjo, Nere, Bego, Xabier Gereño, Rikardo, Josune, Jose Antonio, Resu eta Lutxi, lanean hasi ahala, Rosa Mariren lana, nolabait esatearren, espezializatzen joan zen, azkenik orohar gaurkora mugatuz, hots, argitalpenen salmenta eta banaketa lanera, eta gordailuaren ardura, eta baita Euskaltzaindiaren bulegoetako papereria, inpreseria eta materialaren kudeaketa ere.

Urterik txarrenak igaro ditu Rosa Marik Euskaltzaindian, alegia, Erakunde honetan miseria baten truk lan egin behar zenean, aseguruik ere ez genuenean, hitz baten esateko, euskaltzale izatea eta agertzea errentagarria ez zenean. Horregatik Euskal Herrian geunden guztiok elkar ezagutzen genuen. Hitz baten laburbilduz, hain entzutetsu izaten ez den idazkari lana zintzoki eginez, euskalgintza kopuruz eta diruz urri baina emaitzaz aberats zen garai horretako langilea eta lankidea dugu Rosa Mari.

Horregatik bada, lankideok hil honen 15ean, Kirikiño euskal idazlearen herrian, Mañarian, omenaldi bazkari bat antolatzen diogu. Ildo beretik, eta Euskaltzainburuak berehala onartu bezala, hil honen 29an, hileroko bilkuraren bukaeran tarte bat eginez, Iruñean iazko martxoan Maria Pilar eta niri eman bezala, Rosa Mari Arzari *Euskaltzaindiaren zilarrezko domina* ematea litzateke asmoa.